

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 29 april 2011 in zaken nrs. 11/3470 en 11/3473 in de
gedingen tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 29 juli 2010 heeft de minister van Justitie aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen en geweigerd hun ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 6 oktober 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister van Justitie nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij uitspraak van 20 januari 2011 in zaak nr. 201009867/1/V2 (www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling die uitspraak vernietigd en de zaak naar de rechtbank teruggewezen.

Bij uitspraak van 29 april 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen opnieuw gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 mei 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. De rechtbank heeft overwogen, samengevat weergegeven, dat de onderscheiden besluiten van 29 juli 2010 er geen blijk van geven waarom volgens de minister met de vereiste zorgvuldigheid in het Aanmeldcentrum Schiphol (hierna: het AC Schiphol) op de asielaanvragen van de vreemdelingen is beslist. Volgens de rechtbank had de minister moeten beoordelen of de door de vreemdelingen aangevoerde omstandigheid dat zij minderjarig zijn een relevante individuele omstandigheid betreft die aanleiding geeft voor het oordeel dat de nadere gehoren niet in het AC Schiphol konden plaatsvinden. Daarbij had de minister moeten betrekken dat in het AC Schiphol de in artikel 3.109, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) voorgeschreven rust- en voorbereidingstermijn niet geldt. Nu hij dat heeft nagelaten, moet het er volgens de rechtbank voor worden gehouden dat geen sprake is geweest van een zorgvuldige behandeling van de asielaanvragen in het AC Schiphol, zodat

de besluiten wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht voor vernietiging in aanmerking komen.

2.3. In het eerste deel van de grief betoogt de minister terecht dat de rechtbank weliswaar heeft onderkend dat zij, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 20 januari 2011 in zaak nr. 201009867/1/V2, diende te beoordelen of, mede gezien in het licht van het gestelde in de brief van de minister aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 18 juni 2010 (TK 2009-10, 27 062, nr. 65), gelet op de zich ten aanzien van de vreemdelingen voordoende relevante persoonlijke aspecten, het door hem ingenomen standpunt dat in dit geval in het AC Schiphol met de vereiste zorgvuldigheid op de asielaanvragen kon worden beslist, de toetsing in rechte kan doorstaan, doch dat zij, door te overwegen zoals hiervoor onder 2.2 weergegeven, die beoordeling niet daadwerkelijk heeft verricht. Reeds hierom slaagt de grief.

2.4. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens in de grief is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling eerst ingaan op de beroepsgrond dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat in dit geval in het AC Schiphol met de vereiste zorgvuldigheid op de asielaanvragen kon worden beslist.

2.5. Zoals de Afdeling heeft overwogen in haar uitspraak van 20 januari 2011 in zaak nr. 201009867/1/V2, volgt uit artikel 3.42 van het Voorschrift Vreemdelingen 2000, gelezen in samenhang met artikel 3.49, eerste lid, van het Vb 2000 dat de mogelijkheid bestaat om asielaanvragen van alleenstaande minderjarige vreemdelingen (hierna: amv's) aan wie de toegang tot Nederland is geweigerd in behandeling te nemen in het AC Schiphol, alwaar de in artikel 3.109, eerste lid, van het Vb 2000 voorgeschreven rust- en voorbereidingstermijn niet geldt. Uit voormelde brief van de minister van 18 juni 2010 volgt niet dat ten aanzien van amv's reeds op voorhand kan worden geoordeeld dat hun asielaanvragen in het AC Schiphol niet met de vereiste zorgvuldigheid kunnen worden behandeld. Dat aldaar geen rust- en voorbereidingstermijn geldt, neemt niet weg dat in voorkomende gevallen ook ten aanzien van amv's in het AC Schiphol een zorgvuldige behandeling van de asielaanvraag mogelijk kan zijn.

2.5.1. Het aldus door de Afdeling overwogene laat onverlet dat, zoals uit de brief van de minister van 18 juni 2010 naar voren komt, het in het bijzonder voor amv's van belang is dat een rust- en voorbereidingstermijn wordt gegund. Dat betekent dat slechts indien sprake is van relevante persoonlijke aspecten waaruit kan worden afgeleid dat in het desbetreffende geval het belang van een rust- en voorbereidingstermijn minder zwaarwegende betekenis toekomt dan in het algemeen bij amv's moet worden aangenomen, plaats is voor de behandeling van de asielaanvraag in het AC Schiphol.

2.5.2. De vreemdelingen zijn halfbroers en zijn samen naar Nederland gereisd. Ten tijde van de indiening van hun asielaanvragen waren zij ruim

zeventien onderscheidenlijk ruim vijftien jaar oud. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat niet is gebleken van aanknopingspunten die erop wijzen dat zij zich niettemin in een bijzonder kwetsbare positie bevonden, heeft de minister ervan mogen uitgaan dat in dit geval, ondanks het in het bijzonder bij amv's zwaarwegende belang van een rust- en voorbereidingstermijn, de asielaanvragen met voldoende zorgvuldigheid in het AC Schiphol konden worden behandeld. In de gegeven situatie was het aan de vreemdelingen om met nadere relevante persoonlijke aspecten het tegendeel aannemelijk te maken. Dat hebben de vreemdelingen niet gedaan. De beroepsgrond faalt.

2.6. De vreemdelingen hebben voorts betoogd dat de minister hun ten onrechte het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) heeft tegengeworpen. Daartoe hebben zij aangevoerd dat hun niet kan worden toegerekend geen reisdocumenten te hebben overgelegd, omdat zij, wegens hun minderjarigheid en geringe opleidingsniveau, afhankelijk waren van hun reisagent. Hun identiteitsdocumenten hebben zij, als gevolg van de acute vluchtsituatie waarin zij verkeerden, in hun land van herkomst moeten achterlaten, aldus de vreemdelingen.

2.6.1. Zoals volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (bijvoorbeeld de uitspraak van 23 januari 2004 in zaak nr. 200306979/1; JV 2004/104), kan de door de vreemdelingen gestelde afhankelijkheid van een reisagent niet afdoen aan hun eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing - waar mogelijk - van hun reis- en asielrelazen. In dit verband heeft de minister in de omstandigheid dat de vreemdelingen minderjarig zijn en volgens hun verklaring een gering opleidingsniveau hebben, mede gelet op hun leeftijd van ruim zeventien onderscheidenlijk ruim vijftien jaar bij inreis, geen grond hoeven vinden het ontbreken van reisdocumenten niet tegen te werpen. De gestelde vluchtsituatie heeft de minister voorts geen aanleiding hoeven geven de vreemdelingen het ontbreken van hun identiteitsdocumenten niet tegen te werpen. Van hen kon in redelijkheid worden verwacht dat zij die documenten hadden meegenomen, nu uit hun verklaringen dat zij de dag van hun vertrek uit Soedan samen thuis verbleven en hun vader hun had geadviseerd om, indien nodig, snel te vluchten naar de stad , kan worden afgeleid dat zij waren voorbereid op een eventuele vluchtsituatie. De minister heeft de vreemdelingen dan ook in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kunnen tegenwerpen.

De beroepsgrond faalt.

2.7. Voorts hebben de vreemdelingen betoogd dat zij een afdoende verklaring voor het feit dat zij niet een eigen stamtaal, doch louter de Arabische taal beheersen.

2.7.1. De vreemdelingen hebben voor het niet spreken van een eigen stamtaal louter als verklaring gegeven dat hun ouders geen stamtaal beheersen. Nu zij niet inzichtelijk hebben gemaakt waarom hun ouders niet, zoals in gangbaar is, een eigen stamtaal spreken, heeft de minister de door de vreemdelingen gegeven verklaring in redelijkheid als onvoldoende

kunnen aanmerken.

De beroepsgrond faalt.

2.8. Voor zover de vreemdelingen voor het overige in beroep hebben volstaan met een verwijzing naar hun zienswijzen, geldt dat zij hiermee de onderscheiden besluiten van 29 juli 2010, waarbij de minister de zienswijzen heeft betrokken, maar hierin geen aanleiding heeft gezien voor verlening van de gevraagde vergunningen, niet gemotiveerd hebben betwist. Hetgeen de vreemdelingen in zoverre hebben aangevoerd, biedt derhalve evenmin grond voor vernietiging van die besluiten.

2.9. De beroepen zijn ongegrond.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 29 april 2011 in zaken nrs. 11/3470 en 11/3473;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Klinkers, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

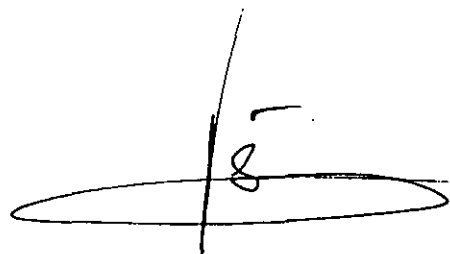
w.g. Klinkers
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 november 2011

549.

Verzonden: 21 november 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small '8' or 'e' shape to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 11 / 3470 (eiser 1)
AWB 11 / 3473 (eiser 2)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 29 april 2011

in de zaak van:

(eiser 1),
geboren op (toegekende geboortedatum),
en

(eiser 2),
geboren op (toegekende geboortedatum),
beiden van Soedanese nationaliteit,
eisers,
gemachtigde: mr. L. Sinoo, advocaat te Utrecht,

tegen:

de minister voor Immigratie en Asiel, voormalig de minister van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.O. Kanhal, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Elzers hebben op 22 juli 2010 aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvragen bij besluiten van 29 juli 2010 afgewezen. Verweerder heeft in de besluiten tevens gewelgerd ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv). Elzers hebben tegen de besluiten op 29 juli 2010 beroepen ingesteld.
- 1.2 Elzers hebben op 29 juli 2010 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Bij uitspraak van 12 augustus 2010 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats het verzoek in die zin toegewezen dat verweerder wordt verboden elzers uit te zetten tot dat de rechtbank op de beroepen heeft beslist (AWB 10/26842 en 10/26848).
- 1.3 Bij uitspraak van 6 oktober 2010 heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats de beroepen gegrond verklaard (AWB 10/26841 en AWB 10/26847). Het hiertegen door verweerder ingestelde hoger beroep is bij uitspraak van 20 januari 2011 door de

zaaknummers: AWB 11/3470
AWB 11/3473

2

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) gegrond verklaard, de uitspraak van 6 oktober 2010 is vernietigd en de zaken zijn naar de rechtbank terugverwezen (201009847/1/V2).

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 10 maart 2011. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 Eisers hebben ter onderbouwing van hun aanvragen het volgende aangevoerd. Eisers zaten op een dag samen met hun vader thuis toen er vliegtuigen boven het dorp kwamen vliegen. Eisers hoorden op dat moment beschietingen. De vader van eisers gaf hun geld en zei dat ze moesten vluchten want de Janjaweds hadden volgens hem voor niemand genade. De vader van eisers bleef achter om op hun moeder en zusjes te wachten die op dat moment naar de markt waren. Iedereen in het dorp vluchtte op dat moment. Eisers zijn ook gevlucht naar de stad Nyala en vervolgens naar Tsjaad.
- 2.2 Verweerder heeft zich, kort samengevat, op het volgende standpunt gesteld. Eisers hebben toerekenbaar geen documenten ter staving van hun nationaliteit, identiteit en reisroute overgelegd, zodat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) aan hen wordt tegengeworpen. Niet geloofwaardig is dat eisers de door hen gestelde Soedanese nationaliteit, identiteit en herkomst bezitten, nu zij onvoldoende informatie hebben kunnen verstrekken over hun land van herkomst. Het asielrelaas van eisers ontbeert derhalve positieve overtuigingskracht. Eisers komen niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw. Hoewel niet aan de leeftijd van eisers wordt getwijfeld, komen eisers niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor het doel "amy", nu eisers dusdanig ongeloofwaardige en vage verklaringen hebben afgelegd dat zij het onderzoek naar hun identiteit, herkomst, nationaliteit en adequate opvang hebben gefrustreerd.
- 2.3 De Afdeling heeft in voormelde uitspraak van 20 januari 2011 als volgt geoordeeld. *Uit de wet- en regelgeving (artikel 3.109 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) en artikel 3.42, eerste lid, Voorschrift Vreemdelingen (VV)) volgt dat de mogelijkheid bestaat om asielaanvragen van amv's aan wie de toegang tot Nederland is geweigerd in behandeling te nemen in het AC Schiphol, alwaar de in artikel 3.109, eerste lid, Vb voorgeschreven rust- en voorbereidingstermijn niet geldt. Door te overwegen dat het, gelet op de brief van de minister van 18 juni 2010, ervoor moet worden gehouden dat, in afwijking van die wettelijke bepaling, gelezen in samenhang met artikel 3.49, eerste lid, van het VV, voor amv's ook in het AC Schiphol een rust- en voorbereidingstermijn van minimaal zes dagen met een richttijd van drie weken dient te gelden, heeft de rechtbank niet onderkend dat die brief geen afbreuk kan doen aan hetgeen in de ter zake van toepassing zijnde geldende algemeen verbindende voorschriften is bepaald. Uit die brief volgt evenmin dat ten aanzien van amv's reeds op voorhand kan worden geoordeeld dat hun asielaanvragen in het AC Schiphol niet met de vereiste zorgvuldigheid kunnen worden behandeld. Dat aldaar geen rust- en voorbereidingstermijn geldt, neemt niet weg dat in voorkomende gevallen ook ten aanzien van amv's in het AC Schiphol een zorgvuldige behandeling van de aanvraag mogelijk kan zijn.*

zaaknummers: AWB 11/3470
AWB 11/3473

3

Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaken met toepassing van artikel 55, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen. Daarbij zal de rechtbank alsnog dienen te beoordelen of, mede gezien in het licht van het gestelde in zijn brief van 18 juni 2010, gelet op de zich ten aanzien van de vreemdelingen voordoende relevante persoonlijke aspecten, het door de minister ingenomen standpunt dat in dit geval in het AC Schiphol met de vereiste zorgvuldigheid op de asielaanvragen kon worden beslist, de toetsing in rechte kan doorstaan.

- 2.4 Gelet op voormelde uitspraak van de Afdeling van 20 januari 2011 ziet de rechtbank zich eerst voor de vraag gesteld of, mede gezien in het licht van het gestelde in de brief van de minister van Justitie van 18 juni 2010 (KST 27 062, nr. 65) en de relevante persoonlijke aspecten van eisers, het door de minister ingenomen standpunt dat in dit geval in het AC Schiphol met de vereiste zorgvuldigheid op de asielaanvragen kon worden beslist, de toetsing in rechte kan doorstaan. In dat verband acht de rechtbank het volgende van belang.

- 2.5 In de brief van 18 juni 2010 is onder meer het volgende opgenomen.
Op 11 december 2009 heeft de toenmalige Staatssecretaris van Justitie uw Kamer geïnformeerd (Tweede Kamer 2009-2010, 27062, nr. 64) over de herijking van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's). In verband met de demissionaire status van dit kabinet is de beleidsnotitie herijking controversieel verklaard.

*Met deze brief vraag ik uw aandacht voor recente ontwikkelingen inzake het amv-beleid die aanleiding geven tot het nemen van maatregelen
(...)*

De verbeterde asielprocedure beoogt sneller en zorgvuldiger tot een beslissing op asielverzoeken te komen. Het uitgangspunt hierbij is dat asielzoekers baat hebben bij snelle duidelijkheid over hun toekomstperspectief, mits deze snelheid niet ten koste gaat van de zorgvuldigheid. Er is dan ook geen aanleiding om de asielaanvraag van een amv niet in de algemene asielprocedure te behandelen. Tegelijkertijd geldt ook voor amv's dat doorzending naar de verlengde asielprocedure aan de orde is zodra er in de algemene asielprocedure geen zorgvuldige beslissing kan worden genomen. Voor amv's in het bijzonder is het van het belang om tot rust te komen voordat de asielprocedure van start gaat. In deze fase krijgen amv's in de regel met veel verschillende organisaties te maken. Om die reden geef ik de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), in afstemming met de voogdij-instelling Nidos, de mogelijkheid de rust- en voorbereidingstermijn voor evident minderjarigen te laten doorlopen, waarbij als richtlijn een periode van ongeveer drie weken geldt. Waar nodig wordt het leeftijdsonderzoek ingezet om zoveel mogelijk te voorkomen dat meerderjarigen in de opvang voor minderjarigen terechtkomen. Na aankomst op het Aanmeldcentrum (AC) Schiphol wordt de asielaanvraag van de meeste amv's door de IND in behandeling genomen vanuit het behandelkantoor in Den Bosch. Het COA zet zich in om de opvang van amv's in de toekomst goed te laten aansluiten op het proces rond de verbeterde asielprocedure.

- 2.6 Verweerder heeft in de voornemens en bestreden besluiten niet gemotiveerd waarom de aanvragen van eisers zonder schending van de normen van zorgvuldigheid in het AC Schiphol konden worden afgewezen. Ter onderbouwing van het standpunt dat in

zaaknummers: AWB 11/3470
AWB 11/3473

4

dit geval met de vereiste zorgvuldigheid op de aanvragen in het AC Schiphol kon worden beslist, heeft verweerder in zijn reactie van 7 september 2010 het volgende opgenomen.

Vooreerst merkt verweerder op dat de brief van 18 juni 2010 slechts een beleidsvoornemen betreft, dat bovendien door de Tweede Kamer controversieel is verklaard en waar het demissionair kabinet dus geen uitvoering aan kan geven. (...) De brief van 18 juni 2010 sluit niet uit dat asielaanvragen van amv's aan wie de toegang tot Nederland is geweigerd wel nog steeds op AC Schiphol in behandeling kunnen worden genomen. Dit volgt natuurlijk ook uit de geldende regelgeving en de toelichting daarop. (...). Het gegeven dat de rust- en voorbereidingstermijn op het AC Schiphol niet geldt, betekent naar de mening van verweerder niet dat anderszels asielprocedures onzorgvuldig zijn geweest. Allereerst wijst verweerder er op dat met de invoering van de nieuwe asielprocedure de termijnen zijn verruimd, zodat los van de rust- en voorbereidingstijd al gesproken kan worden van een zorgvuldige procedure. Er is daarnaast een aantal maatregelen getroffen ter wille van een zorgvuldige procedure op het AC Schiphol. Verweerder verwijst dienaangaande naar paragraaf C12/5.2.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc).

- 2.7 In C12/5.2.3 Vc heeft verweerder het volgende beleid opgenomen. Op grond van artikel 3.113, vijfde lid, Vb juncto artikel 3.49, tweede lid, VV kan een nader gehoor in het AC Schiphol achterwege blijven als relevante individuele aspecten daartoe aanleiding geven. De beoordeling of er sprake is van relevante individuele aspecten wordt gemaakt door de IND. Bij deze beoordeling wordt rekening gehouden met de omstandigheid dat vreemdelingen die in AC Schiphol de asielaanvraag indienen geen recht hebben op een rust- en voorbereidingstermijn. Ook het medisch advies speelt hierbij een rol. Indien het door het ontbreken van deze rust- en voorbereidingstermijn niet mogelijk is om het nader gehoor op zorgvuldige wijze in de algemene asielprocedure te laten plaatsvinden, kan de algemene asielprocedure al na afronding van het eerste gehoor worden beëindigd.
- 2.8 Eisers hebben ter onderbouwing van het standpunt, dat hun aanvragen niet zonder schending van de zorgvuldigheid in het AC Schiphol konden worden behandeld, gewezen op hun minderjarige leeftijd.
- 2.9 Gelet op het hiervoor weergegeven beleid had verweerder derhalve moeten beoordelen of dit een dergelijke relevante individuele omstandigheid betrof op grond waarvan de nader gehoren van eisers niet in het AC Schiphol konden plaatsvinden. Daarbij had verweerder, conform voormeld beleid, moeten betrekken dat op het AC Schiphol geen rust- en voorbereidingstijd kan worden gegund en het belang hiervan voor minderjarige vreemdelingen als eisers, zoals omschreven in de brief van 18 juni 2010. Verweerder heeft daarvan in de voornemens noch de bestreden besluiten blijk gegeven. Verweerders reactie in de brief van 7 september 2010 kan evenmin als een deugdelijke motivering van dit standpunt gelden. Daarvoor is het volgende van belang. Dat de brief van 18 juni 2010 controversieel is verklaard, laat onverlet dat verweerder hiermee, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 20 januari 2011, rekening moet worden gehouden. Verweerders standpunt dat de brief van 18 juni 2010 overigens niet uitsluit dat aanvragen, zoals die van eisers, in AC Schiphol worden behandeld, laat onverlet dat verweerder dient te beoordelen of dit in het onderhavige geval op zorgvuldige wijze kon gebeuren. Dat de termijnen zijn verruimd en dat volgens verweerder reeds daarom kan worden gesproken van een zorgvuldige procedure, volgt

zaaknummers: AWB 11/3470
AWB 11/3473

5

de rechtbank niet nu dat voor alle aanvragen geldt die worden behandeld in de Algemene Asielprocedure.

- 2.10 Gezien hetgeen hiervoor is overwogen, dient de in rechtsoverweging 2.4 gestelde vraag ontkennend te worden beantwoord. Verweerder heeft de aanvragen van elers niet zonder schending van de normen van zorgvuldigheid op het AC Schiphol kunnen afwijzen.
- 2.11 De rechtbank zal de beroepen gegrond verklaren. De bestreden besluiten zijn in strijd met artikel 3:2 en 3:46 Awb. Hetgeen overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking meer.
- 2.12 De rechtbank zal de bestreden besluiten vernietigen en verweerder opdragen nieuwe besluiten te nemen.
- 2.13 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die elers hebben gemaakt. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 874,- (vanwege de samenhang van de zaken 1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

3. Beslissing

De rechtbank;

- 3.1 verklaart de beroepen gegrond;
- 3.2 vernietigt de bestreden besluiten;
- 3.3 draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de aanvragen met in achtneming van deze uitspraak;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt verweerder op € 874,- te betalen aan elers;

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.J. Medze, rechter, in tegenwoordigheid van mr. L.I. Siers, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 29 april 2011.

Afschrift verzonden op: 29 APR 2011

Colf:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepsschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepsschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eenstufend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 MEI 2011	
ZAAKNR.	6511
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asie;
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. B.M. Kristel
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem
van 29 april 2011
met kenmerk AWB 11/3470 en 11/3473

Inzake:

Met IND- kenmerken 1007.20.1263 en 1007.20.1283
aan te duiden als verweerders,
gemachtigde: mr. L. Sinoo
advocaat te (3581 CD) Utrecht, aan de Maliebaan 51

Proces
Procesvertegenwoordiging

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. W.A. Kleingeld
070 773 5323

1. Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de Minister) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, van 29 april 2011, verzonden op dezelfde datum, met kenmerken AWB 11/3470 en 11/3473 (*productie 1*), in welke zaken de rechtbank de beroepen tegen de beschikkingen van 29 juli 2010 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken nieuwe besluiten te nemen op de aanvragen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. en
(hierna: verweerders), hebben op 22 juli 2010 aanvragen tot het verlenen van verblijfsvergunningen asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) ingediend.
- 2.2. Bij besluiten van 29 juli 2010 heeft de Minister van Justitie, als toenmalig verantwoordelijk bewindspersoon voor Vreemdelingenzaken, de aanvragen afgewezen. De Minister van Justitie heeft in deze besluiten tevens geweigerd ambtshalve verblijfsvergunningen regulier voor bepaalde tijd te verlenen, onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv).
- 2.3. Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 12 augustus 2010 (AWB 10/26842 en 10/26848), heeft de voorzieningenrechter de door verweerders gevraagde voorlopige voorzieningen toegewezen in die zin dat het de Minister van Justitie wordt verboden verweerders uit te zetten tot dat de rechtbank op de door hen ingestelde beroepen heeft beslist.
- 2.4. Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 6 oktober 2010 (AWB 10/26841 en 10/26847), heeft de rechtbank de beroepen gegrond verklaard.
- 2.5. Bij uitspraak van uw Afdeling van 20 januari 2011 (nr. 201009847/1/V2) is het door de Minister tegen deze uitspraak ingestelde hoger beroep gegrond verklaard. De uitspraak is vernietigd en de zaken zijn naar de rechtbank terugverwezen.
- 2.6. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de beroepen wederom gegrond verklaard.
- 2.7. Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden binnen zes weken na de datum waarop de uitspraak is verzonden nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van de uitspraak. Gelet hierop is tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend.

3. Standpunt van de Minister

3.1. De Minister heeft één grief tegen de bestreden uitspraak.

Grief

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 op pagina 4 en 5 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het hiervoor weergegeven beleid had verweerder derhalve moeten beoordelen of dit een dermate relevante individuele omstandigheid betreft op grond waarvan de nader gehoren van eisers niet in het AC Schiphol konden plaatsvinden. Daarbij had verweerder, conform voormeld beleid, moeten betrekken dat op het AC Schiphol geen rust- en voorbereidingsstijd kan worden gegund en het belang hiervan voor minderjarige vreemdelingen als eisers, zoals omschreven in de brief van 18 juni 2010. Verweerder heeft daarvan in de voornemens noch de bestreden besluiten blijf gegeven. Verweorders reactie in de brief van 7 september 2010 kan evenmin als een deugdelijke motivering van dit standpunt gelden. Daarvoor is het volgende van belang. Dat de brief van 18 juni 2010 controversieel is verklaard, laat onverlet dat verweerder hiermee, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 20 januari 2011, rekening moet worden gehouden. Verweorders standpunt dat de brief van 18 juni 2010 overigens niet uitstelt dat aanvragen, zoals die van eisers, in het AC Schiphol worden behandeld, laat onverlet dat verweerder dient te beoordelen of dit in het onderhavige geval op zorgvuldige wijze kon gebeuren. Dat de termijnen zijn verruimd en dat volgens verweerder reeds daarom kan worden gesproken van een zorgvuldige procedure, volgt de rechtbank niet nu dat voor alle aanvragen geldt die worden behandeld in de Algemene Asielprocedure"

3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.10 tot en met 2.13 op pagina 5 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grief

4.1. De Minister stelt zich op het standpunt dat de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van uw Afdeling van 20 januari 2011, met recht heeft overwogen dat de rechtbank alsnog diende te beoordelen of, mede gezien in het licht van het gestelde in de brief van de Minister van Justitie van 18 juni 2010 (KST 27 062, nr. 65), gelet op de zich ten aanzien van verweorders voordoende relevante persoonlijke aspecten, het door de Minister van Justitie ingenomen standpunt dat in dit geval in het AC Schiphol met de vereiste zorgvuldigheid op de asielaanvragen kon worden beslist, de toetsing in rechte kan doorstaan. In voornoemde uitspraak van uw Afdeling heeft uw Afdeling bepaald dat de rechtbank niet had onderkend dat de brief van de Minister van Justitie geen afbreuk kan doen aan hetgeen in de ter zake van toepassing zijnde geldende algemeen verbindende voorschriften is bepaald.

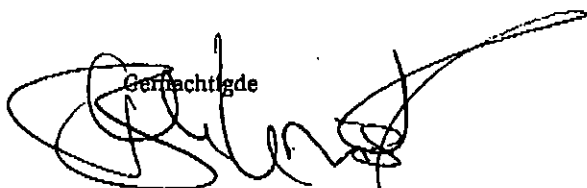
Uit die brief volgt in de optiek van uw Afdeling evenmin dat ten aanzien van alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) reeds op voorhand kan worden geoordeeld dat hun asielaanvragen in het AC Schiphol niet met de vereiste zorgvuldigheid kunnen worden behandeld. Dat aldaar geen rust- en voorbereidingstermijn geldt, neemt naar het oordeel van uw Afdeling niet weg dat in voorkomende gevallen ook ten aanzien van amv's in het AC Schiphol een zorgvuldige behandeling van de aanvraag mogelijk kan zijn.

- 4.2. Door te overwegen dat de Minister had moeten beoordelen of de minderjarige leeftijd van verweerders een dermate relevante individuele omstandigheid betrof op grond waarvan de nader gehoren van verweerders niet in het AC Schiphol had kunnen plaatsvinden, heeft de rechtbank evenwel miskend dat uit rechtsoverweging 2.3 van de uitspraak van uw Afdeling van 20 januari 2011 volgt dat het niet aan de Minister, maar aan de rechtbank was dit te beoordelen.
- 4.3. Naar het oordeel van de Minister heeft de rechtbank bovendien miskend dat de enkele minderjarigheid van verweerders als zodanig geen relevante persoonlijke omstandigheid betreft op grond waarvan afdoening van de asielaanvragen van verweerders in de Algemene Asielprocedure niet toelaatbaar zou zijn geweest. De Minister benadrukt in dit verband dat uit de uitspraak van uw Afdeling van 20 januari 2011 volgt dat ten aanzien van amv's niet reeds op voorhand kan worden geoordeeld dat hun asielaanvragen in het AC Schiphol niet met de vereiste zorgvuldigheid kunnen worden behandeld. Anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, stelt de Minister zich op het standpunt dat wel degelijk sprake is geweest van een zorgvuldige afdoening van de asielaanvragen van verweerders. De Minister is van mening dat het gegeven dat de rust- en voorbereidingstijd op het AC Schiphol (thans nog) niet is ingevoerd, niet betekend dat de asielprocedures van verweerders onzorgvuldig zijn geweest. De brief van de Minister van Justitie van 18 juni 2010 sluit immers niet uit dat asielaanvragen van amv's aan wie de toegang tot Nederland is geweigerd, zoals verweerders ten tijde van Algemene Asielprocedure, nog immer op het AC Schiphol in behandeling kunnen worden genomen. Met de invoering van de nieuwe asielprocedure zijn de termijnen bovendien verruimd, hetgeen in de optiek van de Minister reeds meebrengt dat in beginsel gesproken kan worden van een zorgvuldige procedure. Dat dit geldt voor alle aanvragen die worden behandeld in de Algemene Asielprocedure, aldus de rechtbank, maakt dit naar de mening van de Minister niet anders. Ten slotte volgt uit het ter zake toepasselijke beleid, alsmede de toepasselijke regelgeving dat, indien relevante individuele aspecten daartoe aanleiding geven, een nader gehoor in het AC Schiphol achterwege kan blijven. Bij deze beoordeling wordt – onder meer – ook rekening gehouden met de omstandigheid dat vreemdelingen die in het AC Schiphol de asielaanvraag indienen geen recht hebben op een rust- en voorbereidingstermijn. Ten slotte merkt de Minister nog op dat evenmin in de loop van de behandeling van de asielaanvragen van verweerders is gebleken van feiten en omstandigheden die tot de conclusie zouden dienen te leiden dat een zorgvuldige afdoening van de asielaanvragen van verweerders in de Algemene Asielprocedure niet mogelijk was. De rechtbank heeft dit blijkens de bestreden rechtsoverweging miskend.
- 4.4. Aldus heeft de rechtbank de beroepen ten onrechte gegrond verklaard. Onderhavige grief noopt naar de mening van de Minister dan ook tot vernietiging van de bestreden uitspraak.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen de besluiten van 29 juli 2010 ingestelde beroepen.

Rijswijk, 27 mei 2011

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'B.M. Kristel', written over the word 'Gefachtigde'.

*Mr. B.M. Kristel, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Rijswijk
Postbus 30120
2500 GC Den Haag*